

OY Valioravinto AB toodete maaletooja
AS Flora Farma

Tulika 19 Tallinn EE0006
Tel. 650 5064 Faks 650 5010

Carmolis – igaks elujuhtumiks,

Kelasin – sarja mineraalained –
organismi ainevahetuse reguleerimiseks,

Mülleri õllepäarmi tabletid –
looduslik B-vitamiini preparaat,

Lõhnatud küüslaugu tooted

Valkosin, Kyolic –

vererõhu normaliseerimiseks
ja immuunsüsteemi tugevdamiseks,

Multisin – antioksüdant

sisaldab vitamiine, Se, Zn

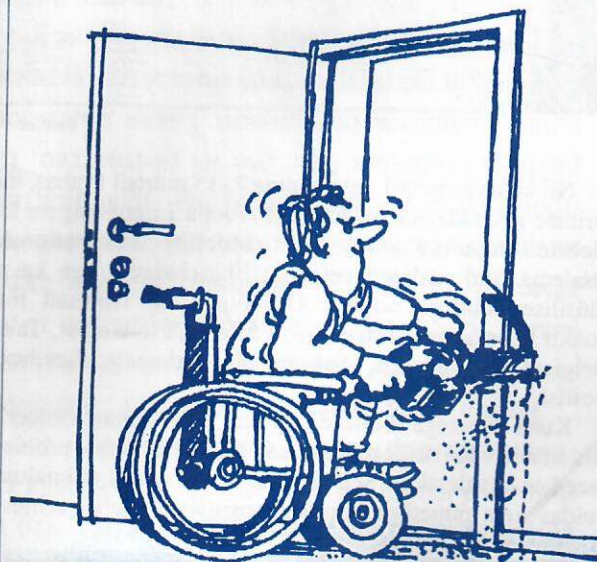
Omega 7 – astelpajuõli kapslid jt.

INFOLEHT

Kaastööd, ettepanekud jne.
tel. 598 992 Aive Raudkivi
faks: 528 767 ELS
Kujundus: Külli Reinup

Vajadustel pole piire

Alf Jansson

"Igaühelt tema võimete kohaselt,
igaühele tema vajaduste järgi"

LIHASEHAIGETE SELTSI

INFOLEHT

MÄRTS 1998 ⑤

POSITIIVNE MÕTLEMINE – POSITIIVNE IMIDŽ

Käisime "Teeviidal"

MIS TEHTUD, MIS TEOKSIL

ללמוד בקהל מץלגם
ehk Kolme Kärna Hotell

VÕRUMAA LIHASEHAIGED TALLINNAS

KONTAKTANDMEID

Eesti Lihasehaigete Seltsi kontor
Tallinna Järve Haigla, IV korrus

Multipleksi Ühing Tallinnas (Tiiu)
Neuroloog dr. Merle Ööpik
Invaabi keskus INVARU
Iseseisva Elu Keskus

Geneetiline konsultatsioon

Dr. Katrin Õunap
Dr. Valentin Sander

Energia 8 EE0013 Tallinn
Faks: 528 767 GSM 8 250 260 33
Tel./faks 637 27 34 Tel. 677 50 37
655 1809
27- 44 85 45 Puusepa 2, Tartu
21 19 20 Lasnamäe tn. 8, Tallinn
Tel./faks 523 486

Oru tn. Lastekliinik, Tartu
Tallinna Lastepolikliinik

VÕRUMAA LIHASEHAIGED TALLINNAS

Möödunud aasta 6. detsembril korraldas Eesti Lihasehaigete Selts hotellis Olümpia meeldivalt sisutiheda, tõise ja aruteluderohke päeva. Sellest n.ö. jõuluüritusest võtsid osa ka kaheksa kuud tagasi moodustatud Võrumaa Lihasehaigete Seltsi 13 liiget. Üritusel osales lihasehaiged üle vabariigi.

Kõigepealt tutvustas professor Andres Metspalu geeniteraapiat ja rääkis lihasehaiguste pärilikkusest geenide teel. Dr. Merle Ööpiku abiga koostati taotlus geneetilisteks uuringuteks rahvusvahelisele uurimiskomisjonile, mille abil leiutada abivahendeid siiani ravile mittealluvatele lihasehaiguse erinevatele vormidele nagu näiteks Duchenne jt.

Pärast väikest kohvipausi andis juhatus aru 1997. a. tegvusest, arutati tuelvikuplane ja valiti uus juhatus ning revisjonikomisjon. Uue juhatuse koosseisu kuuluvad: Kadri Tamm, Jaak Võsa, Inna Haltsonen, Saima Härm ja Paavo Palmet. Revisjonikomisjoni liikmed on Aive Raudkivi, Tiiu Strauss ja Koit Kodaras.

Võeti vastu uus põhikirja projekt.

Ürituse lõpetas pidulik õhtusöök hotelli kaunis kohvikus Elysee, kus julgemad võisid isegi tantsu keerutada, tagasihoidlikumad juttu puhuda ja suurepäraseid roogi nautida.

KOIT KODARAS Võrumaa Lihasehaigete Seltsist

ELUST PÄRNUS

Pärnumaa lihasehaiged käisid Tallinnas, Eesti Draamateatris vaatamas J. Priestley näidendit "Inspektor tuleb". Mõtlemapanev lugu aust, moraalist, inimsuhetest, edukatest ja mitteedukatest inimestest.

Sõit sai teoks tänu Pärnumaa Puuetega Inimeste Kojale – mugav invataks viis meid otse teatritreppi ja hilja õhtul tagasi koju. Piletimured lahendas ELS.

Sõbralik vana maja Pärnus Tammsaare tee 5 (Pärnumaa Puuetega Inimeste Koda) pakub mitmeid võimalusi kooskäimiseks ja -tegevuseks: seal on võimalik õppida lilleseadet, koos käib käsitööring, soovijad õpivad inglise ja soome keelt, tegutseb muusikaring, teatud kindlatel aegadel saab kasutada linna ujulat. Meelepärane tegevus ja uue õppimine toob argiellu vaheldust ja loob meeleolu.

HELJU SASSOR

Eesti esindus EAMDA aastakonverentsil.

EAMDA peaks hakkama mõjutama Europarlamenti ja liikmesriikide ning liikmeks pürgivate riikide parlamente puuetega inimesi huvitavates küsimustes. Ida-Euroopa riikides, kus sülitatakse inimõigustele, oleks see suureks toeks.

Eesti delegaadid olid sunnitud viibima Istanbulis konverentsile lisaks veel kolm päeva. See tähendas tuntavat raha kokkuhoidu, kuna valiti just üks teatud ja väga odav lennuliin. Nüüd saab ka mõistetavaks loo pealkiri - Kolme Kärna Hotell. Meie seltskonnal tuli Renessansist siirduda ühte tõelisse urkasse; kirjade järgi kolmetärnilisse hotelli. Paraku leiti eest ainult kolm kärna. Kui siseneti kitsukesse tolmuksesse tuppa, pidi Jaak, seltskonna meeshing, peaaegu muhamedi usku lange-ma ja vaese sultani kombel oma haaremiga tuba jagama.

Kolm päeva kulutati Istanbuliga tutvumisele ja Bazaril kauplemisele. Üsna hotelli lähedal leidis üks normaalne restoran, kus sai turvaliselt süüa. Ja ainus hirm ei olnud mitte üksnes kõhuuss, vaid ka

see, et sind arvega ei peteta. Oma kogemuse saime selleski osas niinimetatud 11 miljoni restoranis, kus esitati 11 miljoniline arve. Türklaste vastupunnimisele vaatamata jäi eestlaste kangekaelsus peale ja koma asetati õigesse kohta.

Meeldejäivateks paikadeks jäävad kindlasti paadisõit Posporuse väinal, Sinine mošee ja Sofia peakirik. Võib-olla, et ka suur Bazaar - Istanbuli Kadaka turg.

Järgmine EAMDA konverents toimub juba tuleval aastal Soomes, Naantal. JAAK VÕSA

JÕULUMEENUTUS

Möödunud aastal, 19.dets. korraldas Võrumaa Lihasehaigete Selts oma esimese jõulupeo. (VLHS loodi 5. aprillil 1997 a). Pidul toimus "Võrusoo" kohvikus ja sujus väga meeldivalt tänu tublidele eestvedajatele – seltsi esimees HILJA ILVESELE ja juhatuse liikmetele KÜLLI-MARE RAAT ja KOIT KODARASELE. Suureks toeks olid meile sponsorid ja linnavalitsus, kellest ei oleks olnud võimalik korraldada nii meeldejäavat pidu.

Peost võttis osa 43 inimest. Külla oli kutsustud hulgaliselt avaliku elu tegelasi, kes ei pidanud paljaks austada oma kohalolekuga meie üritust.

Kohal olid JAAK VÕSA ELS-ist oma saatjate Elle-Mall Võsa ja Piret Kokaga, Võrumaa Omavalitsuste Liidu esimees KURMET MÜÜRSEPP, Võrumaa Sotsiaallosakonna juhataja PEEP PIIRSALU, Linnavalitsuse sots. komisjoni esimees ELMAR SUSI, Linnavalitsuse sots. osakonna juhataja VIRGU TREIMUT, Võrumaa puuetega inimeste spetsialist HELBE MUNSKI, Võru maakonna tervisespetsialist MALLE KUUSIK, arst-neuroloog MERLE SIMSON, klubi "Hõbejuus" tantsujuht TIJU MATSIN, ajakirjanik HELGINOORMETS jt.

Üldises peomeeleolus ei tekitanud suuremat meelehärmi ka linnapea Harri Treiali ning Puuetega Inimeste Koja tegevdirektorit Hele Pilleri puudumine.

Võeti sõna ja saadi jõuluvanalt kinke. Tuju hoidis üleval pillimees oma mängu, laulude ja naljadega. Kes soovis, sai ka jalga keerutada. Tiju Matsin õpetas meile toredaid istetantse, millest kõigil võimalik osa võtta.

Pidu meeldis kõigile väga. Täname siinkohal ka oma südamlikku ja alati abivalmis bussijuhti VAHUR VUKSI, kellest paljud meist läbi ei saa.

Peo lõpetuseks sooviti kõigile toredat aastavahetust, tervist uueks aastaks ning õeldi "Kohtumiseni!"

AITA PUUSEPP Võrumaa Lihasehaigete Selts

MIS TEHTUD, MIS TEOKSIL

Viimane seltsi infoleht ilmus novembris ning peale seda on mitmeid üritusi toimunud.

* Detsembri algul toimus seltsi aastakoosolek koos seminari ja jõulupeoga. * Jaanuari lõpul toimus koos Iseseisva Elu Keskusega noortelaager Karaskil. * Jaanuaris ja veebruaris oli võimalus Eesti Draamateatri etendusi külastada. * Veebruaris oli kahepäevane juhatuse koolitus. * Osalesime koolinoorte messil Teeviit '98. * Külaskäis Kalle Kõnkkõlä Soomest, kelle eluloo tõlkimise ja kirjastamisega hetkel tegeleme. * Märtsis ilmus järjekordne Tallinna kaart, mis peaks hõlbustama liikumispuudega turistide seiklusi pealinnas. * Margit Kasemets veetis nädala Prahas seminaril. * Märtsis toimus noortelaager Jõgeval, kuhu soovijaid oli nii rohkesti, et oleks vaja veel üks laager korraldada...

* **Laupäeval, 18. aprillil toimub Tallinnas Kultuuripäev.** Alustame kell 13.00 jalutuskäiguga vanalinnas giidi juhatusel, kes tutvustab meile lähemalt linna ajalugu. Edasi suundume kohvikusse (oriienteeruvalt 15.00) kohumisele kultuuritegelase-ütlaskülastisega (eelmis aasta Kultuuripäeval kohtus meiega näitleja ja riigikogu liige Kaljo Kiisk). Õhtu lõpetame Draamateatri külastusega (algsu kell 19.00).

Lähem informatsioon ja eelregistreerimine INNA HALTSONENI telefonil (2) 677 50 37

RABASAARE RAHVAÕPISTU

kutsub kõiki huvilisi osa võtma
kursustest, laste- ja perelaagritest,
paastulaagritest, loodusravi võimalustest.

Üritused kestavad aprillist oktoobrini.

Täpsemat informatsiooni saab tel. 238 - 59 042
(alates aprillist), 238 - 98 353 (automaatvastaja),
8 251 58 453 (GSM). Kui jätad oma aadressi, saadame
kogu infopaketi, milles sisalduvad hinnad, nõuanded,
asukoha skeem ja transpordivõimalused.

10-liikmelise grupiduusiku puhul hinnasoodustus 10%

Tartu noorteklubi HÄNDIKÄPP kutsub kõiki sõpru ja häid tuttavaid koos bussireisile

16. - 24. august 98

Hind alates 3960.-

NORRA KUNINGRIIKI

Stockholm - Örebro - Oslo - Hallingdal - Bergen - Voss - Lillehammer

Hinna sees: Laeva- ja praamisõidud, mugavustega buss,
ööd kämpingutes, tervisekindlustus.

Kaasa: magamiskott, kaisupadi, voodipesu. Kämpingutes on võimalik kasutada
toidu valmistamiseks elektripliite, soovime kaasa võtta oma toidunõud.
Hinna sees ei ole kajutipiletit laeval, mida saab soovi korral juurde osta.

Täpsem info telefonidel: +8 27 415 691 ja +8 27 432 844 Ülle Valvar

POSITIIVNE MÕTLEMINE – POSITIIVNE IMIDZ

algus
eelviimasel lk.

Kõneldi kogemusest, kus otsiti sensatsiooni, äärmuslikkust - vaeseid, õnnetuid inimesi; öeldi otse: "Me tahame, et teil oleks filmis pisarad silmas".

Üheks tööks oli kirja panna kõik, mida suudaksid puudega noored teha televisioonis, raadios, kirjutavas ajakirjanduses ning kuidas probleeme serveerida, käsitleda. Leidsime, et alati ei peakski rääkima oma probleemidest, vaid tähtis on olla lihtsalt nähtaval. Miks ei võiks olla ratastoolis inimene televisioonis diktoriga, kui ta selle tööga hästi hakkama saab?

Viimaseks ülesandeks oli ise positiivse video tegemine. Enne seda vaadati filme ja videosid, mis rääkisid lihasehaigete tegemistest, aga ka reaalsest elust. Mõnes mõttes oli see kerge külm duss kogu üldises positiivses õhkkonnas. Väiksemas ringis tekitasid need mõtteavaldused oma kogemuste põhjal, kui palju keegi tahab ja suudab teada oma haigusest, lisaks siis veel teiste omadest.

Igas päevas oli ka meelelahutuslik osa. Rahvusvahelisel õhtul tutvustas iga osavõtja maa oma riiki ja kultuuri. Iirlased pakkusid viskit, taanlased õlut, leedulased ja sloveenlased rahvuskooki. Koostasime ise etteasteid üksteisele. Nii pidid erinevad grupid tegema kas TV, raadio või ajakirja/ajalehe programmi.

Palju oli vaba aega käia ajaloolises Praha linnas. See toimus nii giidiga kui giidita, päeval ja öösel, jala ja bussiga, oli võimalik liigelda ka metrooga. Käisime lõunatamas Old Town Square'il, sõime õhtust Culture Palace'is, kust oli ilus vaade kogu linnale. Kohtusime linnapea esindajaga linnapea residentsis.

Loomulikult oli kõigil kahju lahkuda. Kogenumad rahvusvahelistel kokkusaamistel käijad ütlesid, et see oli üks paremaid, sest inimesi oli parajal hulgal ja nii oli võimalik kõigiga suhelda. Saime juurde uusi tuttavaid, loodetavasti jätkub tutvus kirja teel. Lahkudes ütlesid kõik: "Näeme varsti jälle!".

Loodame, näeme.

MARGIT KASEMETS

Käisime "Teeviidal"

19.-21. veebruaril leidis Tallinnas, Pirita Näituste Paviljonis, aset igaastane koolide laat (mitte koolilaat!) – noorte infomess "Teeviit 98", kus ka ELS-i noortegrupi esindus end näitamas ja teisi vaatamas käis. Kõnealuse üritusega mittekursis olevatele lugejatele selgituseks, et sel messil, mille lõviosa eksponentidest moodustasid tõesti kõikvõimalikud haridusasutused, olid väljas ka laste- ja noorteorganisatsioonid. Messilemineku algatajaks oli loomulikult president Kadri.

Vaatamata puhttehnilistele ja organisatoorselele apsidele (meie boks, mida jagasime veel 9 organisatsiooniga, oli paljude segaduste käigus veerandi võrra väiksemaks tehtud, ja selliseks kahjuks ka jäi), mille tõttu algne geniaalne boksikujundus (autor Külli Reinup) tuli kahjuks suurte mööndustega ümber teha, oli meie messil "esinemine" rohkem kui edukas. Siinkohal tahaksin tänada INNA HALTSONENI, tänu kelle suurepärasele ideele korraldada ka loterii, võitsime oodatust tublisti enam tähelepanu ning tõime muuhulgas Seltsi kassasse märkimisväärse summa raha. Mainimata ei saa jätta ka seda, et Inna oli see, kes tegi ära suure töö ja muretses sponsoritelt auhinnad. Aitäh! Tänu sellele "tõmbenumbrile" tulid paljud ka ELS-i kohta uudistama ning infolehed kadusid laualt kui nõiaväel. Loteriimõte ei ole ju iseenesest midagi uut, kuid allakirjutanu kahjatseb, et ise selle peale ei tulnud: ilma pisukese reklaamita me vaevalt tollest segaduste ja rohkete atraktiivsete ja vähematraktiivsete eksponentide hulgast välja oleksime paistnud.

Suur rõõm on aga sellest, et vajalikku infot ELS-i olemasolu ja tegemiste kohta said nii mitmedki inimesed, kes ise lihasehaiged või kel on selliseid sugulasi-tuttavaid. Suurt huvi tundis ELS-i vastu aga Virumaa Laste- ja Noortekeskuse esindaja, kellega pikalt vestlesin ja kes ilmtingimata meie seltsiga ühendust võtta lubas. Niisiis jääme ootama.

Vahva, et lihtsalt huviliste seas leidis ka kuus noort inimest, kes end ISE(!!!) vabatahtlikeks pakkusid. Seda ei osanud meist keegi loota või oodata. Minu meelest on armas just see, et mitte meie ei nuianud kedagi vabatahtlikuks hakkama, vaid et noored ise (kelle seas ka üks noormees) aidata soovivad.

Ja veel. Kahe esimese messipäeva krooniks oli messiklubi, mis traditsiooniliselt oli Kloostri Aidas ja kus otse loomulikult ei jätnud käimata ka ELS-i täisesindus, koosseisus Linda-Triin, Indrek ja Piret. Üles astusid (nagu ikka) Viljandi Kultuurikolledži muusikaosakonna tudengid.

Kolm päeva messimelu: aktiivset infojagamist, kuus vabatahtlikku hulgaliselt huvilisi ja 4000 krooni — polegi nii paha esimese korra kohta. Pealegi on nüüd tagataskus varuks rohkelt kogemusi, mis tuleva-aastasel "Teeviidal" marjaks ära kuluvad ning ka viperused loodetavasti ära hoiavad.

Teadmiseks ja eelinfoks kõigile seltsi noortele, kes oleksid huvitatud järgmisel aastal ka ise messil osalemisest, et olete teretulnud endast märku andma. Mess on igal aastal kas veebruari lõpus või märtsi alguses ja kujutab endast üht suurt infopanka, kust on võimalik teavet saada riiklike ja erakõrgkoolide, rakenduskõrgkoolide, ametikoolide, tehnikumide, ka mitmete gümnaasiumide, samuti huvikoolide ja noorteorganisatsioonide ning laagrite kohta Eestis (aga ka välismaal) otse kooli/organisatsiooni esindajatelt. Saadaval on hulgaliselt kirjalikku infomaterjali ja valikuvõimalus on tõesti suur. Sel aastal olid messil väljas ka näiteks Astangu Toimetulekukeskus, Orissaare Sanatoorne Internaatkool ja Tallinna Invaspordi Ühing. Messil on alati ka raamatulaat (odavamad messihinnad!) ja õpilasfirmade laat. Messilaval võivad eksponendid end veerandtunnise etteastega ka tutvustada. Tuleval aastal on ka meil see plaan, nii et asjast huvitatud – võtke ühendust juba nüüd!

PIRET KOKK Tel. 523 486

ПИСМА НАШИХ ЧИТАТЕЛЕЙ

Дорогой друг! Мне не хотелось бы, чтобы ты прочитал эту заметку и выбросил ее из головы. Уверен, что русских инвалидов в нашем обществе не так мало, как я вижу. Думаю, что многие из вас просто не решаются выйти "в свет", а кто-то считает, что от него будет мало пользы, что там в обществе всё и без него организуют и устроят. Нет! Хочу призвать вас более участвовать в мероприятиях общества, не сидеть дома со своим горем, потому что в одиночестве всем трудно, но в обществе вы сможете открывать для себя что-то новое, помочь друг другу. В общении вы сможете понять и уйти от чего-то неправильного. Посетив финляндию, я увидел, как живут инвалиды этой страны. Я увидел метро, построенное таким образом, что инвалиды в креслах могут свободно и самостоятельно туда въезжать. Туалеты благоустроены так, что даже самые немощные прекрасно туда попадают без построенной помощи. Особенно меня приятно поразило, что реководили в этом обществе инвалиды, которые имели большие физические недостатки и которые, находясь в таком положении, более понимали нужды людей, пребывающих в подобном же состоянии.

Там я смог попрактиковать свое знание английского языка. Считаю, что изучать языки, будь то английский или эстонский, очень интересно и полезно, так мы сможем войти в общество этих стран и участвовать в их делах, а войдя туда,

привлекать русских инвалидов к полезному общению и труду. Так как под лежащий камень вода не течёт!

Считаю также, что и эстонским инвалидам надо более сплотиться и действовать более активно, решать проблемы, которые стоят пока непреодолимыми горами в жизни инвалидов, а также проблемы, которые сегодня еще не дают возможность инвалидам вести самостоятельную жизнь. При этом надо думать не только о себе, но и о многих других, надо, чтобы другого могла войти в тебя и ты смог возлюбить ближнего как самого себя. Например, сейчас нет инвалидного такси, многие инвалиды могут сесть в легковые автомобили. Но есть и такие, кто нуждается по своим физическим возможностям и состоянию в микроавтобусе. Необходимо не забывать и о них, если каждый будет думать о других, то это бумерангом возвратится к тебе самому. Сегодня инва-такси нет, и я могу пойти по делам или погулять лишь в том небольшом радиусе от своего дома, насколько можно уехать на инвалидном кресле, т. е. 3 - 5 км. Думаю, что сохранить это такси было легче, чем теперь создавать новое, потому что легче валечить болезнь, чем потом делать сложную операцию.

Желаю всем смелости, удачи и терпения!

АНЗОР ХАТИАШВИЛИ

POSITIIVNE MÕTLEMINE – POSITIIVNE IMIDŽ

Talvine Praha

Nii kõlas seminari, mis toimus 7.-15.märtsil Prahast, moto. Ürituse korraldajaks oli EYO (Euroopa Lihasehaigete Liidu Noorte Organisatsioon) koos Mobility Internationaliga. Osalema olid oodatud eelkõige lihasehaiged, aga ka muu füüsilise puudega noored. Osavõtjaid oli üheksalt maalt, kokku koos assistentidega 35: Tšehhist, Hollandist, Taanist, Belgiast, Sloveenist, Saksamaalt, Iirimast, Leedust ja Eestist.

Kuna puuetega inimesed on tihti ühiskonnast isoleeritud, siis on neil väga raske mõjutada viise, kuidas nende probleeme meedias käsitletakse. See seminar keskenduski võimalustele, kuidas luua puuetega noortest positiivset muljet erinevates massimeediakanalites.

Eesti esindajaks olin mina ja mu abistajaks õde Sigrít(16). Enne sõitu pabistasid vanemad vast rohkem kui me ise - pidime kohale sõitma rongiga, vahepeal kaks korda ringi istuma. Kõik läks latusalt, tekkis ka muigamapanevaid momente. Näiteks Varssav-Praha rongis olid meile müüdnud magamiskohad 3-korruselises kupees kõige ülemistele kohtadele, kuigi meie olime ainukesed kupee kasutajad. Jõudsimme kohale peale 38-tunnist reisimist. See fakt hämmastas kõiki teisi. Tehti nalja, et sama ajaga võiks Austraalias ära käia.

Me elasime Jedlicka instituudi kõige uuemas Na Topoice ühiselamus, kus tingimused olid ideaalsed ratastooli-inimestele. Lisaks oli aknast fantastiline vaade kogu linnale, eriti öösel. Jedlicka instituudis õpivad füüsilise puudega lapsed ja noored. See oli esimene selline kool Prahast, loodud arsti poolt, kelle järgi on koolile nimi antud.

Ürituse kohapealseks organiseerijaks oli Jedlicka instituudi direktori sekretär hr. Ales Chytka, kes korraldas

meie vaba aega ning muretses vahendeid ja inimesi seminari läbiviimiseks.

Seminar oli segu tööst ja puhkusest. Töö toimus alati väiksemates gruppides, mis iga teema korral uuesti moodustati. Selline meetod võimaldas väiksemas seltskonnas paremini üksteisega tuttavaks saada ja kõigi arvamust ära kuulata. Üks eesmärk oli isekeskis välja selgitada, mis on ja mis loob positiivse imidži. Oli mõtlemapanevaid arvamusi.

Näiteks: kas see on positiivne nähtus, kui ratastoolis inimesi lastakse üritustele tasuta? Väideti, et see loob abituse ja sõltuvuse mulje, ka siis, kui ta on võimeline maksma. Lahenduseks oleks, et ratastoolis inimene peab piletiraha tasuma, kuid mitte saatja - teadmine, et oled teistega võrdne, tõstaks enesetunnet. Kas peaksime Eestis püüdnud astuda sammu, jättes vahele astmed, mis olid teistes riikides, ja taotlema sellist varianti?...

Praktilist kogemust meediaga suhtlemiseks pakkus kohalik televisioon. Mõningatel oli võimalik omal nahal tunda, kuidas ajakirjanik kuulab seda, mida ja kui palju ta tahab kuulda.

Kuna organisatsioonil on suurem jõud kui üksikul inimesel, siis on Tšehhis loodud eraldi ühing PALECEK Little People Association, mis püüab vahendada puuetega inimeste probleeme ajakirjandusele. Kohtusime selle ühingu eestvedaja Tomas Cikrtiga, kes on ajakirjanik, aga ka ise veidi teistsugune kui teised inimesed - umbes 30-35 aastane mees, mitte pikem kui 130 cm.

Ta rääkis oma tööst ja suhtlemisest ajakirjandusega nii ajakirjaniku kui ka puudega inimese seisukohast ning andis praktilist nõu:

- * ajakirjanikke ei tohiks koormata detailidega, sest nad teevad tihti vigu ja nii on võimalik neid vältida;
- * mitu korda korrata tähtsamaid mõtteid, et need ei läheks ajakirjanikul ühest kõrvast sisse, teisest välja;
- * mitte pettuda, alati tuleb uuesti üritada;
- * parem, kui suheldaks professionaalsete ajakirjanikega;
- * hea, kui oleks ajakirjanikule anda kirjalikke materjale, kust oleks võimalik fakte, detaile üle kontrollida;
- * kuna ajakirjanikud otsivad tihti sensatsiooni, tuleks ise valmis mõelda huvitavaid kohti oma elus, et neil ei oleks põhjust ise lugusid välja mõtlema hakata.

Viimane punkt käib ehk rohkem välismaa kohta. Kogu seminari tulemusena jäi mulje, et Eestis on ajakirjanduse valdkonnas olukord päris hea. Kui ise aktiivne olla, siis suhtleb ajakirjandus ka meiega ja täiesti võrdväärselt teiste inimestega.

Seminaristid teistest maadest tunnistasid, et ei taheta rääkida puuetega inimestest.

järgeb

До недавнего времени я очень редко выезжал за порог своего дома. Многие годы, из-за мышечной дистрофии, я считал себя "прикованным" к коляске и своей квартире. Жил бы и дальше так, если бы около года назад не увидел телепередачу, посвящённую Обществу мышечных больных Эстонии. Позвонил я по названному в передаче телефону и поинтересовался их делами, рассказывал о своих заботах, и в лице Инны Халтсонен, активистки общества, нашел теплое человеческое понимание и дружеское сочувствие.

Обществом мне была подарена прогулочная коляска. Дома я пользуюсь табуретом на колесах собственного изобретения. Ранее для поездок за пределы своего дома я изредка пользовался коляской, арендуемой за деньги у акционерного общества "Инвару". Вскоре я был приглашен в декабре прошлого года на ежегодное собрание общества в гостиницу "Олимпия". С помощью сына и спецтакси (за счет общества), присланного за нами, мне легко удалось добраться до места встречи. С удовлетворением заметил, что недавно завершившийся ремонт гостиницы пошел ей на пользу. Особенно в плане оборудования ее для людей, передвигающихся в инвалидных колясках (пандусы, лифты и другие удобства).

Перед собранием выступил с лекцией профессор-генетик из Тарту Андрес Метспалу на актуальную для нас тему "Мышечная дистрофия Дюшена". В начале профессор знакомил нас с азами генетики, делая это популярно и доброжелательно. Потом перешел к интересующей нас теме. В тартуской клинике, в меру скромных возможностей, ведутся научные исследования, касающиеся генетических заболеваний человека. В клинике в Тарту на улице Ору, 3 можно провести исследование крови для диагностики генных заболеваний с целью предостережения распространения болезни на потомство. Ведь никто, будучи в здравом уме, не хочет, чтобы дети наши родились больными. Такая диагностика обходится примерно в 120 крон. Беда в том, что средств на такие исследования выделяется явно недостаточно.

Нам хотелось бы обратить внимание уважаемых господ депутатов Рийгикогу на существование в Республике сотен больных, остро нуждающихся в указанных исследованиях.

После лекции началось собрание общества. Было переизбрано руководство во главе с Яком Выса, Инной Халтсонен (оба передвигаются в колясках) и другими, способными передвигаться самостоятельно. Лекция была содержательной, собрание активным, приятно порадовало выступление маленькой девочки-флейтистки, исполнившей две пьесы Бетховена, понравился и даровой вкусный ужин, что тоже немаловажно для людей, получающих мизерные пенсии.

ВАДИМ ВАХА Тел. 444-521